

การพัฒนาารูปแบบการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงการด้วยวิธีการถอดบทเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

The Development of the Conceptual Frameworks Using Social Media for Supporting Project-based Learning with Listen Learn for Improving a Problem Solving Skill of Undergraduates.

ชัยวัฒน์ จิวพานิชย์ , ปณิตา วรรณพิรุณ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑. พัฒนารูปแบบการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงการด้วยวิธีการถอดบทเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ๒. ประเมินรูปแบบการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงการด้วยวิธีการถอดบทเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ รูปแบบการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงการด้วยวิธีการถอดบทเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐ คน ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนารูปแบบการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงการด้วยวิธีการถอดบทเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ การเรียนแบบโครงการ การถอดบทเรียน ทักษะแก้ปัญหา
2. รูปแบบการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงการด้วยวิธีการถอดบทเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สามารถนำไปใช้ได้จริง เนื่องจากคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงการด้วยวิธีการถอดบทเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีผลการวิจัย ดังนี้ ผลการประเมินภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ระดับคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ผลการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มี 2 หัวข้อคือ องค์ประกอบของรูปแบบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 ระดับคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด และขั้นตอนดำเนินงานวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 ระดับคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ผลการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความเหมาะสมในการนำรูปแบบการวิจัยไปใช้จริง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ระดับคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์มาก ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการใช้สื่อทางสังคมออนไลน์เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงการด้วยวิธีการถอดบทเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่คิดขึ้นมานั้นสามารถนำไปใช้ได้จริง เนื่องจากคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุดและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ชัยวัฒน์ จิวพานิชย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail:jewpanich@hotmail.com

ปณิตา วรรณพิรุณ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ชัยวัฒน์ จิวพานิชย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail:jewpanich@hotmail.com

ปณิดา วรรณพิรุณ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ